

Lezingen: Jesaja 60, 1-6; Efesiërs 3, 1-3a.5-6; Matteüs 2. 1-12.

OVERWEGING

Als u gevraagd zou worden om de mens van nu, in ons land, te typeren wat zou u dan zeggen? In zijn algemeenheid, denk ik zou het antwoord zijn: De mens van nu is een vrije mens? Het is een mens, die zelf zijn keuzes maakt en zelf zijn manier van leven bepaalt? Het lijkt een opvatting, die breed gedeeld wordt. Minstens tot aan de coronatijd.

Maar dan overkomt het covid-19virus ons en dan is het of we niet meer zeker zijn van onszelf. We maken niet meer zelf uit wat we te doen en te laten hebben. We worden gevangen door het virus. We voelen ons leven bedreigd en velen worden angstig. We zijn de normale weg kwijt en volgen noodgedwongen de aanwijzingen, die overheid en deskundigen, soms ook nog verschillend, ons opleggen. De vrije mens ontdekt de grenzen van zijn vrijheid en is een zoekende mens geworden. Niet alleen is gezocht naar een vaccin, dat het virus bestrijden kan, maar wordt gezocht naar hoe om te gaan met de situatie waarin we zijn geraakt en met de economische, mentale en sociale gevolgen ervan. Waarheen zijn we op weg? Hoe zal ons leven eruit gaan zien?

Een dan komen we kerkelijk gezien bij de gedachtenis dit weekeinde van Driekoningen, drie sterrenkundigen uit die tijd, drie wijzen woonachtig in een ver land. Het zijn snuffelaars in oude boeken, die –zoals het de mens eigen is- op zoek zijn naar aanwijzingen hoe zinvol en heilzaam te leven. Ze vinden een oriëntatie in hun sterrenkunde. Als ze aan de hemel een in hun ogen bijzonder licht zien, dat beweegt zoals alle sterren bewegen, gaan ze het achterna. Ze brengen dat licht aan de hemel in verband met wat ze in hun oude boeken gelezen hebben over een menskind dat een Godskind zou zijn. Het zou de vervulling zijn van het diep menselijk verlangen naar een goed en zinvol leven in gerechtigheid en liefde. Ze gingen op zoek en volgden het licht. Ze vonden het kerstkind en vonden daarmee wat ze zochten, een kind van belofte voor heel de mensheid. Zo openbaarde zich de Heer door de drie wijzen ook aan ons.

In de geschiedenis van God men ons komen regelmatig mensen voor, die zoekend onderweg zijn. Denk aan Abraham, die wegtrok uit zijn eigen land naar een nieuw thuisland, Kanaän. Onderweg leerde hij God anders kennen, nl. als een liefdevolle God die geen kind offers (Isaac) van hem vroeg, zoals in zijn eigen land gebruikelijk. Denk aan het godsvolk Israël, op initiatief van de Godsmen Mozes uitgebroken uit de slavernij van Egypte. Het was –weliswaar door een woestijn-, maar toch op weg naar het beloofde land. Denken we vandaag aan de Driekoningen, zoals wij ze noemen, mensen van buiten het volk dat zich volk van God noemde. Mensen van buiten, op zoek en geleid naar het kind van belofte. Ze verwenden het met passende geschenken, goud, wierook en mirre. Ze hoorden bij het nieuwe volk van God, dat het kind rond zich zou verzamelen toen het, volwassen geworden, zijn Goede Tijding (Evangelie) verkondigde

Ook wij hebben onszelf in deze tijd ontdekt als zoekende mensen. We zoeken onze weg nu wij ons minder zeker voelen bij onze manier van leven tot nu toe; minder zeker bij de vraag of we wel goed zijn omgegaan met onze aarde en met wat daar op is; minder zeker bij de vraag of we wel zorgvuldig genoeg zijn omgegaan met elkaar hier, maar ook met de armen in de wereld, met mensen op de vlucht voor geweld en/of een karig bestaan. Wij zijn nog op weg. Mogen wij, als christenen levend in de vrijheid van de kinderen van God, God in Jezus Christus en medemens vinden in hun eigen waarde. Mogen we op onze zoektocht gelukkig zijn in het nieuwe jaar. Amen AR

DRIEKONINGEN JANUARI 2021 B JAAR.

Lezingen: Jesaja 60, 1-6; Efesiërs 3, 1-3a.5-6; Matteüs 2. 1-12.

OVERWEGING

Als u gevraagd zou worden om de mens van nu, in ons land, te typeren wat zou u dan zeggen? In zijn algemeenheid, denk ik zou het antwoord zijn: De mens van nu is een vrije mens? Het is een mens, die zelf zijn keuzes maakt en zelf zijn manier van leven bepaalt? Het lijkt een opvatting, die breed gedeeld wordt. Minstens tot aan de coronatijd.

Maar dan overkomt het covid-19virus ons en dan is het of we niet meer zeker zijn van onszelf. We maken niet meer zelf uit wat we te doen en te laten hebben. We worden gevangen door het virus. We voelen ons leven bedreigd en velen worden

angstig. We zijn de normale weg kwijt en volgen noodgedwongen de aanwijzingen, die overheid en deskundigen, soms ook nog verschillend, ons opleggen. De vrije mens ontdekt de grenzen van zijn vrijheid en is een zoekende mens geworden. Niet alleen is gezocht naar een vaccin, dat het virus bestrijden kan, maar wordt gezocht naar hoe om te gaan met de situatie waarin we zijn geraakt en met de economische, mentale en sociale gevolgen ervan. Waarheen zijn we op weg? Hoe zal ons leven eruit gaan zien?

Een dan komen we kerkelijk gezien bij de gedachtenis dit weekeinde van Driekoningen, drie sterrenkundigen uit die tijd, drie wijzen woonachtig in een ver land. Het zijn snuffelaars in oude boeken, die –zoals het de mens eigen is- op zoek zijn naar aanwijzingen hoe zinvol en heilzaam te leven. Ze vinden een oriëntatie in hun sterrenkunde. Als ze aan de hemel een in hun ogen bijzonder licht zien, dat beweegt zoals alle sterren bewegen, gaan ze het achterna. Ze brengen dat licht aan de hemel in verband met wat ze in hun oude boeken gelezen hebben over een mensenkind dat een Godskind zou zijn. Het zou de vervulling zijn van het diep menselijk verlangen naar een goed en zinvol leven in gerechtigheid en liefde. Ze gingen op zoek en volgden het licht. Ze vonden het kerstkind en vonden daarmee wat ze zochten, een kind van belofte voor heel de mensheid. Zo openbaarde zich de Heer door de drie wijzen ook aan ons.

In de geschiedenis van God men ons komen regelmatig mensen voor, die zoekend onderweg zijn. Denk aan Abraham, die wegtrok uit zijn eigen land naar een nieuw thuisland, Kanaän. Onderweg leerde hij God anders kennen, nl. als een liefdevolle God die geen kind offers (Isaac) van hem vroeg, zoals in zijn eigen land gebruikelijk. Denk aan het godsvolk Israël, op initiatief van de Godsmen Mozes uitgebroken uit de slavernij van Egypte. Het was –weliswaar door een woestijn-, maar toch op weg naar het beloofde land. Denken we vandaag aan de Driekoningen, zoals wij ze noemen, mensen van buiten het volk dat zich volk van God noemde. Mensen van buiten, op zoek en geleid naar het kind van belofte. Ze verwendeten het met passende geschenken, goud, wierook en mirre. Ze hoorden bij het nieuwe volk van God, dat het kind rond zich zou verzamelen toen het, volwassen geworden, zijn Goede Tijding (Evangelie) verkondigde

Ook wij hebben onszelf in deze tijd ontdekt als zoekende mensen. We zoeken onze weg nu wij ons minder zeker voelen bij onze manier van leven tot nu toe; minder zeker bij de vraag of we wel goed zijn omgegaan met onze aarde en met wat daar op is; minder zeker bij de vraag of we wel zorgvuldig genoeg zijn omgegaan met elkaar hier, maar ook met de armen in de wereld, met mensen op de vlucht voor geweld en/of een karig bestaan. Wij zijn nog op weg. Mogen wij, als christenen levend in de vrijheid van de kinderen van God, God in Jezus Christus en medemens vinden in hun eigen waarde. Mogen we op onze zoektocht gelukkig zijn in het nieuwe jaar. Amen AR